

Святая Русь,

страничка иерея Андрея Сиднева

<http://holyrussia.narod.ru/>

Библиотека литургических текстов на греческом и русском
языках

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ

Афины 2004

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ ΠΡΟΔΡΟΜΟΝ

Εὐλογητός..., Κύριε εἰσάκουσον... καὶ Θεὸς Κύριος...

Εἶτα τὸ Τραπάριον. ᾠχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τοῦ Κυρίου μεγαλάνυμος κῆρυξ καὶ Ἀποστόλων ἡ κρηπὶς Ἰωάννη, θεομιμήτως πάριδε Πανάγιε, ἅπαντα τὰ πταίσματα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· ρῦσαι ἐκ παντοίων με καὶ ποικίλων κινδύνων, καὶ τὸν κοινὸν ἰλέωσαι Θεόν, ἵνα ἐν κρίσει παράσχῃ μοι ἄφεσιν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας Σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ, μὴ γὰρ Σὺ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσιώμεν, Δέσποινα, ἐκ Σοῦ· Σοὺς γὰρ δούλους σῳζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄ ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν.

Ὡδὴ α΄. ᾠχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Δεινῶν με χειμάζουσι λογισμοί, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε Κυρίου, ἐκ πάσης νόσου καὶ βλάβης με λύτρωσαι.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσσιν, Μάκαρ, ταῖς πρεσβείαις, ταῖς πρὸς Θεόν σου, Προφῆτα καὶ σῷσόν με.

Τὸν γῆς καὶ θαλάσσης καὶ Οὐρανοῦ, Ποιητὴν ἀπάντων
 ἁοράτων καὶ ὁρατῶν ὡς αὐτῶν βαπτίσας ἐκδυσώπει, ἐκ πάσης
 νόσου καὶ βλάβης ρυσθῆναί με.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκσπῆς θείας καὶ
 προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον μόνη Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ
 ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Προστασίαν καὶ σκέπην, τὴν σὴν ἀεὶ δίδου μοι, ἐπικαλουμένω
 Προφῆτα, σύ με κυβέρνησον, ταῖς ἰκεσίαις σου, τὸν ἀσφαλῆ
 πρὸς λιμένα, καὶ δεσμῶν με λύτρωσαι τοῦ πολεμήτορος.

Ἰκετεύω, Προφῆτα, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τὰς προσβολὰς
 τῶν δεινῶν νόσων πάντοτε, ἐπερχομένας μοι, ἐξ ἐμοῦ,
 Πρόδρομε, τάχυ, μακρὰν ἀποδίωξον ταῖς ἰσθεσίαις σου.

Χαλεπαῖς ἁμαρτίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσι, περικλυζομένω
 Προφῆτα, σύ μοι βοήθησον, ὑπὸ τὴν σκέπην σου, ὅλοτελῶς
 προσφυγόντι, καὶ θερμῶς κραυγάζοντι, σῶσόν με Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν
 πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν
 ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Διάσωσον ἐκ πάσης νόσου Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, τοὺς ὑπὸ
 τὴν σκέπην σου καταφεύγοντας, καὶ λύτρωσαι αἰωνίων
 βασάνων.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενείᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν
 χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ
 ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦκος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες σὺν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς, ἐκ φθορᾶς, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τῶν παθῶν μου τὸν ταραχὴν, ὁ τὸν εἰρηνάρχην βαπτίσας Κύριον, ταῖς πρεσβείαις σου κατεύνασον, καὶ εἰς γῆν πραέων με ἐνόρμισον.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος, ὁ ἀνυποστόλως κηρύξας ἅπασιν, καθικέτευε σοῦ δέομαι, τῶν βασάνων ὅπως λυτρωθείμεν.

Ἀπολαύοντες, Πρόδρομε, τῶν σῶν δωρημάτων σοὶ χαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ τῆς σῆς τρυφῶντες ἀντιλήψεως.

Θεοτοκίον.

Οἱ ἐλπίδοι καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερεΐας πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Πλήρωσον ἡμῶν, τὰς αἰτήσεις τῶν τιμώντων σε, ὁ τοῦ ἀδύτου τὴν ὑφήλιον, φωτὸς πληρώσας τῷ κηρύγματί σου, Πρόδρομε.

Λύτρωσον ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, ὁ αἰωνίαν κηρύξας λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰοήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τῶν δεινῶν νοσημάτων τὴν ἀσθένειαν, τῶν πρεσβειῶν τῶν σῶν τῇ θερμότητι, ὁ τὸν Σωτῆρα βαπτίσει φανεῖς ἐπάξιος.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι Ἀγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Ὡδὴ στ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ἐξάρπασον, ἀφθαρσίαν μοι διδοὺς ἀπολαύειν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων παντοίων, καὶ ἐξ ἐφόδου τῶν νόσων ἐξαίρων με δεήσεσι σαῖς Βαπτιστά, ἐν Κυρίῳ καὶ σῶσόν με δέομαι.

Προστάτην σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ θερμὸν ἐν περιστάσεσι πρέσβυν, καὶ πειρασμῶν δαλύοντα νέφος καὶ πᾶσαν νόσον καὶ βλάβην ἐλαύνοντα καὶ δέομαι ὁ δυσμενής, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ρυσθῆναί με.

Ἐν λάκκῳ ἁμαρτιῶν ἐμπέπτωνα, καὶ αὐτοῦ ἀναδραμεῖν οὐκ ἰσχύω ἄλλ’ ὁ Θεὸς τὸν ἐκ λάκκου λεόντων, βαπτίσας πάλαι προφήτην ρυσάμενον, λιτάνευε ἴν’ ἐξ αὐτοῦ, ἀναγάγη με, Τίμιε Προδρόμε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῇ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὦ Δέσποινα καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Διάσωσον ἐκ πάσης νόσου, Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος, τοὺς ὑπὸ τὴν σκέπην σου καταφεύγοντας, καὶ λύτρωσαι αἰωνίων βασάνων.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὥς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει τῶν ὑπὲρ ὧν γίνεται ἡ Παράκλησις.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. ᾠχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὥς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὥς πρῶτερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον· ᾠχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσεϊ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίκος. Πεφιτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννη (κεφ. α' 29—34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον πρὸς αὐτόν, καὶ λέγει· Ἴδε ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Οὗτός ἐστι περὶ οὗ ἐγὼ εἶπον· Ὁπίσω μου ἔρχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτος μου ἦν. Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν, ἀλλ' ἵνα φανεωθῇ τῷ Ἰσραήλ, διὰ τῷτο ἦλθον ἐγὼ ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων. Καὶ ἐμαρτύρησεν Ἰωάννης, λέγων, ὅτι τεθέαμαι τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον ὥσεϊ περιστερὰν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἔμεινεν ἐπ' αὐτόν. Κἀγὼ οὐκ ἤδειν αὐτόν, ἀλλ' ὁ πέμψας με βαπτίζειν ἐν ὕδατι, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἐφ' ὃν ἂν ἴδῃς

τὸ Πνεῦμα καταβαῖνον καὶ μένον ἐπ' αὐτόν, οὗτός ἐστιν ὁ βαπτίζων ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ γὰρ ἑώρακα, καὶ μεμαρτύρηκα, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ.

Δόξα Πατρί...

Ταῖς τοῦ Προδρόμου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Καὶ τὸ παρὸν Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, ψυχῆς ἐμῆς θυμηδία, δέξαι, Πανακήρατε, τὴν προσφερομένην σοι ἱκεσίαν μου, θλίψις γὰρ ἔχει με καὶ δεινὰ παντοῖα, Ἰωάννη μεγαλῶνυμε, σῶσον τὸν δοῦλόν σου, καὶ χειρὸς τοῦ δράκοντός με ἐξάρπασον, καὶ τούτου τῶν παγίδων νῦν, ὡς εὐσυμπαθῆς ἐλευθέρωσον, πρεσβείαν προσάγων, καθὸ κοινὸς μεσίτης πρὸς Θεόν, καὶ πάσης νόσου ἐκλύτρωσαι τὸν αὐτοκατάκριτον.

Τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου) κ.τ.λ. (σελ. 18).

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τῆς Ἀδὰμ ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον, Λόγον τὸν διαρρηξάντα, ἐν ρεῖθροις Ἰορδάνου κραυγάζων ὑπεδέξω, Ἰωάννη Πανεύφημε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους τὸν φιλόανθρωπον, Μάκαρ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου, δυσώπει τῶν πταισμάτων καὶ νόσων ἰοβόλων,

λυτρωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας καὶ γαλήνιον ὄρμον καὶ ἐν κινδύνοις ταχύν, προστάτην τοῖς καλοῦσιν, εἰδότες σε βοῶμεν, τὸ κλυδώνιον στόρεσον, ἀσθενειῶν, Βαπτιστά, ταῖς ἰκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Σωμάτων μαλακίας καὶ ψυχῶν ἁρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Ὡδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους μὴ παρίδης, Προφῆτα, βοῶντας, καὶ ἐξαιτουμένους τὴν σὴν ἐπιστασίαν.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε, Προφῆτα, καὶ ἀνευφημοῦσι, Παμμάκαρ Ἰωάννη.

Τῆς σωτηρίας τὸν ἀρχηγὸν ἰκετεύων, τὸν Χριστόν, Προφῆτα, μὴ ἐλλίπης, ὅπως ἐκ βασάνων ρυσθῶμεν αἰωνίων.

Θεοτοκίον.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, Παρθένε, ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ροήν μου τῶν δακρύων μὴ ἀποποιήσης, ὁ ἐν ροαῖς Ἰορδάνου τὸν πάντων Θεόν, συγκαταβάντα βαπτίσας, ὃν μεγαλύνομεν.

Κακώσεως δαιμόνων, τῆς ἀδιαλείπτως ἐκπιεζούσης Προφῆτά με λύτρωσαι, καὶ ἐπηρείας τῆς τούτων δεῖξον ἀνώτερον.

Ἰσχὺς καὶ θεραπεία, τῇ ἐξ ἀκραςίας καὶ χαλεπῆς ἁμαρτίας,
Προφῆτα γενοῦ, κεκακωμένη ψυχή μου, ἵνα γεραίρω σε.

Θεοτοκίον.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς
δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Τὸ Ἄξιόν ἐσιν καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια.

Ἄγονον καὶ ἄκαρπον τὴν ψυχὴν, κέκτημαι, Παμμάκαρ, φύλλα
μόνον ἄνευ καρπῶν, ἔρημον ἀπάσης ἀγαθῆς ἐργασίας,
Προφῆτα, ἀρετῶν με δεῖξον καρπούμενον.

Βαπτιστὰ καὶ Πρόδρομε τοῦ Χριστοῦ, λύχνε φαεσφόρε,
ἱκετεύω σε ἐκτενῶς, λύχνον ἄναψόν μου ψυχῆς τῆς
ταλαιπώρου· ἐσκοτισμένην οὖσαν σὺ κα ταλάμπρυνον.

Δέομαι, Προφῆτα καὶ Βαπτιστά, μή με ὑπερίδῃς τὸν ἀνάξιον
πρεσβευτήν, καταβαπτισθέντα τοῖς πάθεσι τοῦ βίου, καὶ ἐν
βορβόρῳ ὄντα σὺ ἐξανά στησον.

Πρέσβευε Προφῆτα πρὸς τὸν Θεόν, ὑπὲρ τοῦ λαοῦ σου καὶ
ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, τῶν καταφευγόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ
θείᾳ καὶ ρῦσαι πάσης νόσου καὶ περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις
ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσῃς πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα·
ὦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Τρισάγιον κ.λ.π.

Καὶ τὸ Τροπάριον. ᾠχος β΄.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, σοὶ δέ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία τοῦ
Κυρίου, Πρόδρομε· ἀνεδείχθης γὰρ ὄντως καὶ Προφητῶν

σεβασμιώτερος ὅτι καὶ ἐν ρεῖθροις βαπτίσει κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. Ὅθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας χαίρων, εὐηγγελίσω καὶ τοῖς ἐν Ἄδῃ, Θεὸν φανερωθέντα ἐν σαρκί, τὸν αἴροντα τὴν ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει καὶ ἐν τῇ Ἀπολύσει ψάλλομεν.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρον.

Σπεῦσον ἐξελοῦ με πειρασμῶν, Πρόδρομε Κυρίου Παμμάρκα, καθικετεύω σε μάτην γὰρ κεκίνηνται οἱ πολεμοῦντές με, κατ' ἐμοῦ πικροὶ δαίμονες, ζητοῦντες ἄρπάσαι, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὥσπερ στρουθίον οἰκτρόν. Μὴ μὲ καταλίπης εἰς τέλος, γνώτωσαν δὲ μᾶλλον, Προφῆτα, ὅτι σύ μου πέλεις καταφύγιον.